

» има едного, кой то го е наредилъ въ
» такъози благоподѣчїе ? «

О! наистина отговори Генрихъ
защото ако се сзмиѣва некой за това,
трѣба да е безѣменъ.

Человѣцы-тѣ, кои-то живѣха въ пе-
щеръ-тѣ бехъ принуждены да работѣтъ
много време кога щѣхъ да правѣтъ най
малкъ приправка на жилище-то си.

» Единъ день малко остана да се
» стрѣпа жилище-то имъ, и тѣ много-се
» трудиха до кат' го подпрѣтъ. Но въ
» този толкови големъ и красенъ сводъ
» нѣкой не види ни единъ стълпъ. «

» Кандило-то ни въ пещеръ-тѣ нико-
» ги не се запалваше само. Но трѣбаше
» да го внимаватъ добре, и винаги да
» иматъ грижа за подновѣванїе на масло-
» то, ако щѣха да не останатъ въ тѣм-
» нота. И за да не жадѣваме винаги трѣ-
» баше да се подновѣва вода-та. «